

fig foranlediget til at gjøre Stridt til at opnaa en Bemyndigelse een Gang for alle til at ansætte et vist Antal Skuespillere og Skuespillerinder, Sangere og Sangerinder, Dandsere og Dandsferinder, kort sagt, at vende tilbage til den Tilstand, der bestod før 1870. Jeg vil ikke sige, at det vil være nødvendigt at vende helt tilbage til Tilstandene den Gang, at næsten enhver af Theatrets Kunstnere, der ikke ligefrem var Elev, var kongelig ansat. Jeg finder ikke Anledning til at tage Ordet her for at gaa tilbage til den Ordning, men at gaa tilbage til en Ordning, hvor der var et rimeligt Antal fast ansatte Skuespillere, Sangere og Dandsere ved det kgl. Theater, det vilde jeg i og for sig anse for en meget forstandigere Ordning end den nuværende, som egentlig slet ingen Ordning er, og jeg vilde sætte megen Pris paa, om mit Vædringsforslag, selv om det ikke har anden Virkning, kunde have den: at foranledige en Overveelse af det Spørgsmaal, om man ikke skulde se at komme bort fra den nuværende høist utilfredsstillende Ordning. Dermed være mit Vædringsforslag anbefalet.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): Med Hensyn til de to Vædringsforslag om Bidrag til forskjellige Kirker kan jeg i alt Væsentligt henholde mig til det, den ærede Ordfører her udtalt. Jeg skal kun bemærke, at jeg i og for sig kan være enig i, hvad Mindretallets ærede Ordfører hittede om de Betingelser, der burde stilles, inden Bevillingen til disse Kirker blev given, og jeg tør vel nok sige, at hvis der fra det andet Things Side ikke stilles andre Betingelser for saadanne Bevillingers Givelse end dem, som det ærede Mindretallets Ordfører her har fremført, altsaa ikke stilles Betingelser om, at Pengene skulde tages fra et aldeles uvedkommende Sted, nemlig fra Stiftsmidlerne, saa har jeg ingen Tvivl om, at vi med Letthed blive enige om de Principer, hvorefter der skal gaas med Hensyn til saadanne Kirkers Opførelse. Hvad det specielle Spørgsmaal angaar, maa det indrømmes, at saavel hvad Bidragene til Esbjerg Kirke som til Alsaa Kirke angaar, maa de Komiteer, der have paataget sig disse Kirkers Opførelse mod et bestemt Tilskud, tage Skade for Hjemgjæld, naar man vil være saa haard imod dem fra Rigsdagens Side ikke at efterbevilge dem disse Summer. De have forpligtet sig lige overfor Ministeriet til at opføre Kirkerne og Staffe de nødvendige Penge tilveie, saa hvis man fra Rigsdagens Side ikke vil gaa ind paa at bevilge disse mindre

Summer extra, saa maa de finde sig i det og udrede Pengene af deres egenomme, det er der ingen Tvivl om. Men saaledes forholder det sig ikke med Kirken i Struer. Man kan gjerne sige, at det er en Feil, der er begaaet, at de Overslag og Tegninger, man har støttet sig til, have viist en for lille Kirke, men man maa huske paa, at Tiden skrider frem, og at det er temmelig længe siden, at dette Overslag er blevet udført. Spørgsmaalet om denne Kirkes Opførelse har jo staaet længe paa, og man maa lægge Mærke til, at samtidig med, at der er kommet et Andragende om, at der fra Statens Side skulde ydes et extra Tilskud af 8,000 Kr., have de Private paa det Sted selv tilbudt en meget betydelig Forhøielse af, hvad de tidligere havde tegnet sig for, saa det forekommer mig, at der kunde være særlig gode Grunde til at bevilge dette Tilskud.

Hvad den meget omtalte bornholmste Skole angaar, skal jeg udtale, at hvad de to Thing kunne blive enige om paa dette Punkt, skal jeg ikke modsætte mig. — At optage en Diskussion om Folkehøistolerne, vilde jeg betragte som temmelig tidsspildende for Diebliffet. Udvalgets Flertal har jo foreslaaet den samme Sum bevilget, som blev bevilget af Thinget i Fjor og som jeg ogsaa har foreslaaet paa Finantslovsforslaget. Jeg for mit Vedkommende kunde ikke have Noget imod at modtage den større Bevilling, som Folkethinget har villet give Ministeriet, men paa den anden Side kan jeg ogsaa modtage den mindre Bevilling, som dette Thing vil indskrænke den til. Ogsaa om den Sag vil jeg sige, at jeg ikke skal modsætte mig, hvilket Beløb de to Thing ved nærmere Forhandling indbyrdes kunne blive enige om. — Et Mindretal har under Nr. 14 stillet Forslag om, at der ikke i næste Finantsaar maa gives en Skuespillerinde kongelig Ansættelse. Dette Forslag maa jeg meget bestemt modsætte mig. Det er ganske sikkert, at man for snart en 20 Aar siden blev, jeg vil sige desværre, enig om, at der for Fremtiden ikke maa gives kongelig Ansættelse ved det kongelige Theater. Jeg tror, at man der begif en Feil; i saa Henseende er jeg enig med Mindretallet, men fordi man dengang sluttede en saadan Overenskomst, er det jo ikke udelukket, at man i et enkelt Tilfælde kan blive enig om at gaa udenfor den. Naar Regeringen og begge Rigsdagens Afdelinger blive enige om i det enkelte Tilfælde af særlige Grunde at gaa udenfor denne Overenskomst, som da blev sluttet, saa er det jo ikke noget Brud paa en Overenskomst, som derigennem fremkommer, det følger af sig selv,